

DOBRCZE ŻE JESTES

List do parafian

Numer 1 (258) Luty 2019 r.

„W mocy Bożego Ducha”

**Nie jesteście przyszłością,
nie tkwicie w „międzyczasie”,
lecz jesteście Bożym „teraz”
– Franciszek**

W numerze:

Wspólne kolędowanie – str. 2
Wieczór słowno – muzyczny – str. 4
Boże Narodzenie – str. 5
Cierpienie w życiu świętych – str. 6
Niepokalane Poczęcie NMP – str. 8
W mocy Bożego Ducha – str. 9
Światowe Dni Młodzieży – str. 10

Rozważania o Ewangelii – str. 13
Orszak Trzech Króli – str. 14
Przysięga ministrantów – str. 15
Opłatek przyjaciół misji oblackich – str. 16
Wigilia dla ubogich i samotnych – str. 16
Jeden naród ponad granicami – str. 17
Jesienny zjazd Niniwy – str. 18
oraz: wydarzenia parafialne, humor,
kulinaria, dla dzieci i inne.

WSPÓLNE KOŁĘDOWANIE

Jasełka - Wspólnota Neokatechumenatu
- 06.01.2019 r.

Jasełka w wykonaniu uczniów PSP nr 11
- 21.12.2018 r.

Kołodowanie Placówek Oświatowych
- 08.01.2019 r.

Kołodowanie - zespół z Ukrainy
- 20.01.2019 r.

Koncert kolęd w wykonaniu zespołu
„Albo i nie” - 12.01.2019 r.

Z prawej: Rodzinne kołodowanie
- 26.12.2018 r. .

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja Niepokalana! Bardzo kochani parafianie, mili goście i sympatycy naszej parafii!

Jak szybko mija czas... Dopiero co zakończyliśmy odwiedziny duszpasterskie w naszej parafii, a tu czas myśleć już o Wielkim Poście. W tym roku w trakcie trwania wielkopostnych rekolekcji nawiedzi naszą parafię kopia Cudownego Obrazu Matki Bożej Kodeńskiej. Chcemy się już powoli duchowo przygotowywać na to bardzo ważne wydarzenie w życiu naszej parafii i każdego z nas, i prosimy Boga o piękne owoce tego czasu nawiedzenia.

Dziękujemy dobremu Bogu za dar obecności wśród nas siostry służebniczki Marii Fidelis, z którą wspólnie dziękowaliśmy Bogu i Matce Najświętszej w czasie uroczystej sumy za Jej piękny jubileusz 80 lat życia. Siostrzo Fidelis! Dziękujemy za Twoją obecność pośród nas, za trwanie na modlitwie, za uśmiech, radość, pogodę ducha i zawsze dobre słowo!

Na czas codziennego stawania się lepszymi ludźmi i na pragnienie świętości w naszym życiu niech nam wszystkim dobry Bóg błogosławi!

Proboszcz

Czym jest wolność?

- refleksje uczniów Publicznej Szkoły Podstawowej nr 11
w Kędzierzynie-Koźlu w 100. rocznicę
odzyskania przez Polskę Niepodległości.

Wolność to poczucie bezpieczeństwa, możliwość wyrażania własnej opinii oraz wiary w Boga.

Sergiusz Serafin

Wolność to swobodne wyrażanie swoich poglądów oraz wiary. To po prostu bycie sobą.

Adrian Giryn

Wolność to wyrażanie własnych opinii. To szczególnie ważne, by mówić, myśleć, postępować i wierzyć w co się chce, bez żadnych komentarzy i konsekwencji.

Wiktoria Kerner

Wolność to możliwość wyrażania swojej opinii. To chęć poznawania świata bez żadnych granic i zakazów.

Natalia Piechaczek

Wolność jest wtedy, gdy możemy wyrazić swoje zdanie i podejmować decyzje, które uważamy za własne. Trudno byłoby funkcjonować bez wolności.

Wiktoria Pozorska

Wolność to wyrażanie swojej opinii, poglądów i religii. To również życie w wolnym kraju oraz poczucie bezpieczeństwa.

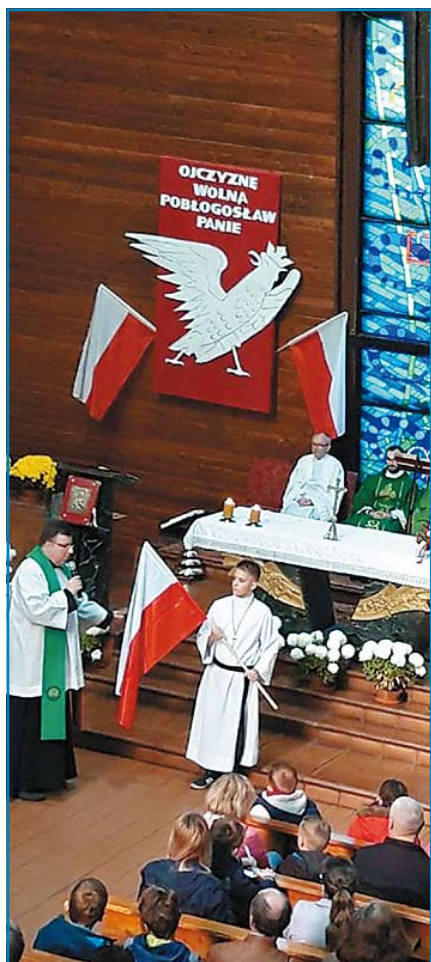
Alan Matkowski

Wolność to wyrażanie wiary, własnych poglądów, samodzielne podejmowanie w jakimś stopniu o sobie.

Patrycja Chromik

Wolność dla mnie to możliwość podejmowania decyzji, którą uważam za słuszną.

Magdalena Marcinków

Raz na sto lat

Wieczór słowno - muzyczny z okazji 100. rocznicy odzyskania Niepodległości

12 XI 2018 roku w naszej parafii odbył się wieczorek słowno - muzyczny pt. „Dla Niepodległej” z okazji 100. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę. Odbył się on w Sali kominkowej, która była pięknie udekorowana. Na uroczystość przybyło wielu parafian oraz obecni byli władarze naszego miasta.

Na początku spotkania chór parafialny zaśpiewał pieśń pt. „Bogurodzica”. Potem odbyła się wzrusza-

jąca część poetycka, podczas której dzieci i młodzież recytowały wiersze polskich poetów. Mogliśmy usłyszeć utwory m.in.: C.K. Norwida, J. Kochanowskiego, A. Mickiewicza, J. Słowackiego.

Widzom bardzo udzielały się emocje, ponieważ wspólnie z chórem śpiewali „Rotę” i pieśń „Boże, coś Polskę”. Gościem specjalnym był zespół pana Dariusza Czarnego, który pięknie przedstawił poezję śpiewaną. W skład

jego zespołu wchodziło: Joanna Radzik, Ryszard Żarowski i gościnnie Agnieszka Macner. Natomiast wiersze recytowali: Paulina Polka, Ewelina Dawidenko, Magdalena Kurłowicz, Julia Janiszewska, Michał Stroka, Teresa Chylińska, Łukasz Chyliński i Wiktoria Kerner. Na skrzypcach grała Karolina Zdrodowska.

Na zakończenie publiczność gromkimi brawami nagrodziła wszystkich artystów.

D. Grzesik

CIERPIENIE W ŻYCIU ŚWIĘTYCH (część 7)

W poprzednich częściach opowiedziano czym jest cierpienie z medycznego i psychologicznego punktu widzenia oraz czym jest cierpienie w życiu katolika. Opisano te sytuacje w życiu Jezusa i Jego Matki, które były powodem Ich cierpienia jeszcze przed ukrzyżowaniem Zbawiciela, wspomniano Świętych Młodzianków zamordowanych z rozkazu Heroda z powodu Jezusa, a następnie opisywano życie i śmierć pierwszych męczenników świadomie umierających za wiarę w Jezusa, poczynając od św. Szczepana i kończąc na św. Judzie Tadeuszu. W 7. części przedstawimy życie i śmierć kolejnych apostołów.

Święty Maciej Apostoł

W Dziejach Apostolskich św. Maciej wspomniany jest jako jeden z pierwszych uczniów Jezusa, towarzyszących Mu od chrztu w Jordanie. Po samobójczej śmierci Judasza został

losowo wybrany przez Apostołów w celu uzupełnienia ich składu (Dz 1.15-26). Hebrajskie imię Mattatyah (greckie Theodoros, łacińskie Adeodatus) – dar Jahwe, wskazuje na żydowskie pochodzenie apostoła. Apostoł jest wymieniany w Modlitwie Eucharystycznej (Communicantes) Kanonu Rzymskiego. Najprawdopodobniej urodził się w pierwszej połowie I wieku w Judei, ale o jego

pochodzeniu, wieku młodzieńczym i działalności apostolskiej nie mamy pewnych informacji. Euzebiusz z Cezarei twierdził, że św. Maciej był jednym z 72 uczniów Jezusa i był świadkiem wszystkiego, co Nauczyciel czynił aż do Wniebowstąpienia. Klemens z Aleksandrii podawał, że Maciej Apostoł kładł szczególny nacisk na umartwianie ciała i panowanie nad zmysłowymi żądzami. Z pochodzących z III wieku apokryfów: „Ewangelii św. Macieja” i „Dziejów św. Macieja”, dowiadujemy się, że apostoł głosił Ewangelię najpierw w Judei, a potem udał się w okolice Morza Kaspijskiego, następnie powędrował do Macedonii, był także w Etiopii i na Kolchidzie w Azji Mniejszej, gdzie podobno został ocalony z rąk ludożerców przez św. Andrzeja Apostoła. Nawrócił wielu pogan i Żydów, uczynił wiele cudów przez co Żydzi prześladowali go i nie nawidzili aż w końcu postawili go jako bluźniercę przed arcykapłanem Ananiaszem. W czasie rozprawy Ananiasz bluźnił Jezusowi i nakazał apostołowi odwołać swoje nauki. Wtedy Maciej odważnie mu odpowiedział: - „Wy mi bluźnierstwo zarzucacie, a ja szczerę się tem, że jestem chrześcijaninem! Wierzę, że Jezus Nazareński, któregoście umęczyli, jest prawdziwym Synem Bożym, równie wieczny i wspałały jak Ojciec, to wyznaję sercem i ustami aż do zgonu mego!”. Wtedy Ananiasz zawołał: „Zbluźnił Bogu, ukamienujcie go!”. Gdy poraniony kamieniami apostoł leżał na ziemi, rzymski żołnierz uciął mu głowę toporem, gdyż Żydzi nie mogli wykonywać wyroków śmierci. Według tradycji miało to miejsce w Jerozolimie około 80. roku. Klemens Aleksandryjski (+215) uważał, że apostoł zmarł śmiercią naturalną około 50. roku. Relikwie św. Macieja Apostoła odnalazła św. Helena i przewiozła je do Rzymu. Obecnie znajdują się w Bazylice Matki Bożej Większej w Rzymie, w Padwie w kościele św. Justyny i w Trewirze, gdzie jest patronem tamtejszej diecezji. Czczony jest przez wszystkie kościoły chrześcijańskie, a jego wspomnienie w kościele katolickim przypada 14 maja. Atrybutami św. Macieja są: hala-barda, krzyż, księga, kamienie, miecz,

topór i włócznia. Jest patronem cieśli, rzeźników, pierwszoklasistów, kowali, stolarzy, cukierników i alkoholików. W ikonografii przedstawiany jest jako stary człowiek w długiej przepasanej tunice i w płaszczu. Na starych obrazach przedstawiany jest z kamieniami i skrwawionym toporem. Postać św. Macieja widnieje w herbie gminy Rzaśnia. Świątynie poświęcone św. Maciejowi spotkamy w Zabrze – Maciejowie (Diecezja Gliwicka) i w Andrychowie (Diecezja Bielsko – Żywiecka).

Święty Szymon Apostoł

Szymon Apostoł nazywany także Kananejczykiem lub Gorliwym jest najmniej znanym spośród aposto-

skiego grona. Poza wspomnieniami w Ewangelii św. Łukasza (Łk 6.15), św. Mateusza (Mt 10.4), św. Marka (Mk 3.18) i w Dziejach Apostolskich (Dz 1.13) nie mamy o nim żadnych innych pewnych wiadomości. Mateusz i Marek dają mu przydomek Kananejczyk, a w tym słowie obecna egzegeza widzi znaczenie „gorliwy”. Niektórzy Ojcowie Kościoła ze względu na przydomek Kananejczyk uważali, że pochodził z Kany Galilejskiej i że nawet był panem młodym na weselu, kiedy Jezus uczynił pierwszy cud. Łukasz daje wprost przydomek Zelotes, czyli gorliwy. W katalogach apostołów wymieniany jest zawsze obok św. Jakuba i św. Judy Tadeusza – braci stryjecznych albo ciotecznych Jezusa. Wielu uważało go za krewnego Nauczyciela

i miał być trzecim biskupem Jerozolimy po Jakubie Starszym i Jakubie Młodszym, ponosząc tam śmierć za czasów cesarza Trajana w wieku około stu lat. Wczesnośredniowieczna tradycja podaje, że Szymon głosił Ewangelię wraz z św. Judą Tadeuszem w Afryce od Egiptu po Mauretanię i nawet dotarł do Wysp Brytyjskich gdzie poniósł śmierć męczeńską. Średniowieczne żywoty świętych donoszą, że św. Szymon został zamordowany w Persji przez ukrzyżowanie lub rozcięcie na dwoje drewnianą piłą. Jako miejsce śmierci wymienia się Edesę, Persję i Kaukaz, a tradycja prawosławna jako miejsce pochówku podaje okolice Nowego Atonu w Abchazji.

Relikwie św. Szymona Apostoła znajdują się w Bazylice św. Piotra w kaplicy Najświętszego Sakramentu i w katedrze w Tuluzie.

W kościele katolickim jego święto liturgiczne obchodzone jest razem ze św. Judą Tadeuszem 28 października. Apostoł jest patronem farbiarzy, garn-

carzy, grabarzy, spawaczy i diecezji siedleckiej.

Jego atrybutami są: księga, kołowata, palma, drewniana piła, topór i włócznia.

W ikonografii Wschodu przedstawiany jest jako starszy mężczyzna z krótkimi, siwymi włosami, krótką brodą, ubrany w palusz, tunikę i sandały. Prawa dłoń najczęściej złożona w geście błogosławieństwa, w lewej trzyma zwinięty zwój. Występuje także wraz z innymi apostołami w scenach z życia Jezusa. W sztuce Zachodu ma dłuższe, ciemne włosy i kędzierzawą brodę, ubrany w pelerynę z kapturem i występuje z atrybutami wymienionymi powyżej.

Włodzimierz Podstawa

Literatura:

- Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu, Pallotinum, Poznań – Warszawa 1980

- O Hugo Hoever SOCist Żywoty Świętych Pańskich, WWD Olsztyn 1983

- <https://pl.wikipedia.org/wiki/>

Po Bożym Narodzeniu

*Mija Boże Narodzenie,
duszpasterskie odwiedzenie,
blask choinek już przyćmiony,
gasną szopki i neony.*

*Jak zwykle w karnawale
były prywatki i bale,
choć to okres zimowy
klimat nieco ocieplony.*

*W parafialnym kościele
też uroczystości wiele,
po Matce Bożej Gromniczej,
są święta patronów liczne.*

*Kiedy Błazej błogosławi,
chroni gardło przed ościami,
poświęcony chleb Agaty,
przed pożarem chroni chaty.*

*Dnia czternastego lutego,
każdego zakochanego
Walenty sercem otacza,
błędy miłości przebacza.*

*Dzień chorych obchodzimy
i o zdrowie się modlimy,
ofiarowując cierpienia
jako środek do zbawienia.*

*Ludzie z prochu powstają
i w proch się obracają,
po Mszach Środy Popielcowej,
posypuje się nim głowy.*

*Wielki Post się rozpoczyna,
rozważanie Męki Syna,
Drogą Krzyżową ruszamy,
i Gorzkie Żale śpiewamy.*

Halina Ozga

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP – 8 grudnia, przypada święto patronalne Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej i Sióstr Służebniczek.

W tym dniu w naszej parafii o godzinie 18.00 odbyła się uroczysta Eucharystia, której przewodniczył ojciec superior Rafał Kupczak OMI. Mszę świętą koncelebrowali wszyscy oblaci obecni w tym dniu w klasztorze (również misjonarze ludowi). Wszyscy zgromadzeni na Eucharystii modlili się przede wszystkim w intencji ojców oblatów i sióstr służebniczek. To wydarzenie jest tradycją dla naszej obłackiej parafii.

Dzień 8 grudnia, to również dzień rozpoczęcia rekolekcji adwentowych, które głosił ojciec superior z Poznania i równocześnie nasz parafianin ojciec Krzysztof Ziętkowski OMI.

Z okazji święta patronalnego, rada parafialna złożyła życzenia oblatom oraz siostrom służebniczkom. Dziewczynki ze scholi Magnificat wręczyły zakonnikom i siostrom róże.

Pod koniec uroczystej Eucharystii ojciec superior w imieniu całej wspólnoty obłackiej odnowił akt zawierzenia Niepokalanej.

W czasie Mszy świętej modliliśmy się również w intencji ojca Wiesława Nowotnika OMI, z okazji imienin. Życzenia o. Wiesławowi złożyła rada parafialna.

Stanisława Ścigacz

Kazanie Ojca **Krzysztofa Ziętkowskiego OMI** wygłoszone na uroczystej Eucharystii w dniu 8 grudnia 2018:

„Cała piękna, Cała święta jesteś Maryjo, a zmyły pierworodnej nie ma w Tobie”.

Kiedy świat pogrążony był w ciemnościach, w mrokach grzechu, pojawiła się Jutrzenka – Niepokalana, zapowiadająca Słońce Sprawiedliwości Jezusa Chrystusa. I to, co przeżywała ludzkość przez wieki, tysiąclecia, my przeżywamy w liturgii Kościoła w Adwencie. Czekamy na narodziny Jezusa razem z Maryją, rozważając ewangelię o zwiastowaniu, przeznaczoną też na dzisiejszą uroczystość Niepokalanego Poczęcia.

Nasze zakonne obłackie konstytucje nie tylko patrzą w przeszłość, ale i w przyszłość. Konstytucja 10 poświęcona Maryi, naszej Patronce – mówi – że gdziekolwiek poprowadzi nasze postugi-

wanie będziemy się starać wprowadzać prawdziwe nabożeństwo do Niepokalanej, która jest ostatecznym znakiem zwycięstwa Boga nad wszelkim złem. To ta perspektywa do przodu, zapowiadająca to, co się dokona na końcu czasów. Bóg zwycięży wszelkie zło, grzech. Nie może być inaczej, bo przecież Bóg jest zawsze wierny swemu słowu, w którym obiecał, że przyjdzie Potomek Niewiasty i zmiażdży głowę węża.

A zatem ten dzień niech będzie dniem świętej radości dla nas wszystkich, dla Oblatów, dla Sióstr Służebniczek. Przyznam się, że też jakoś dla mnie, bo trudno wyobrazić sobie lepszy początek rekolekcji czy wzór jaki można ukazać. To Ona – Niepokalana, Cała święta, Cała piękna!

Spójrzmy jak Maryję ukazuje liturgia. To jest taka panorama dziejów zbawienia, historii świata. Przed nami zostały namalowane trzy obrazy.

Obraz najstarszy został zaczerpnięty z Księgi Rodzaju – to ogród Eden. Człowiek stworzony i obdarowany przez Boga, żyjący w przyjaźni, zażyłości, bliskości z Nim. Człowiek potrafiący się porozumieć z drugim człowiekiem. Adam i Ewa, choć to mężczyzna i kobieta, rozumieją się, mówią wspólnym językiem. Cały świat też służy ludziom. Jest w jedności – albo jeszcze piękniejsze słowo „w komunii”, w zjednoczeniu – w niesamowitej przestrzeni miłości, pokoju. Ale oto nagle pojawia się ktoś, komu się to nie podoba. Nie tylko nieprzyjaciel Boga, ale – jak pokazuje ta historia – również nieprzyjaciel człowieka. Używa kłamstwa, posiewa nieufność w sercach Adama i Ewy: „Czy Bóg was kocha? Dlaczego wam zabrania spożywać z wszystkich drzew (postuluje się wprost kłamstwem, bo zakaz dotyczył jednego drzewa), na których są tak piękne owoce?” I tłumaczy: „Bóg

jest zazdrosny i nie chce, abyście stali się jak On”. Ta nieufność wydała zły owoc – złamanie nakazu Pana Boga. Wcześniej, kiedy Bóg stwarzał świat wszystko było doskonale posłuszne. Teraz pojawiło się pierwsze nieposłuszeństwo. Ale dlaczego? Zastanówmy się nad tym, bo to jest początek wszystkich grzechów, jakie popełniamy: nieufność, że Bóg mnie kocha, że chce mojego szczęścia, że Bóg wie lepiej, co dla mnie jest dobre. Kiedy zwątpimy przychodzi pokusa i często pokusa zamienia się w grzech, upadek. Musimy ponieść tego konsekwencje. Nie ma grzechów, które nie mają wpływu na nasze życie. Adam i Ewa zaczynają uciekać przed Bogiem i chować się w krzakach. Na szczęście Bóg nie odwraca się od nas i szuka człowieka: „Adamie, gdzie jesteś?”

Ludzie po grzechu nie potrafią już porozumieć (znacie to dobrze małżonkowie). Ewa będzie kierować swoje pragnienia do męża, a on ją zlekceważy. Nawet świat staje się jakoś wrogi. Adam w pocie czoła musi pracować, lecz ziemia rodzi osty i ciernie.

Diabeł i tę sytuację potrafi wykorzystać. My nie umiemy się przyznać, że to, iż doświadczamy cierpienia, grzechu, nieporozumień, to jest przede wszystkim nasza wina. Diabeł dalej prowadzi dialog: „To Pan Bóg jest winien cierpienia, śmierci, obózów koncentracyjnych”. Ilu ludzi wciąż wierzy w te kłamstwa? Zobaczmy, jak grzech może mieć bolesne konsekwencje. Ale wtedy pada w raju obietnica, którą nazywamy „protoewangelią”. Jaka? Przyjdzie Potomek, zrodzony z Niewiasty, który zmiażdży głowę węża.

Obraz drugi, który daje liturgia to Nazaret. Widzimy Maryję w postawie słuchania. To jest ta właściwa postawa modlitewna. My nieraz na modlitwie zarzucamy Pana Boga tym, co nosimy w sercu. Maryja potrafi doskonale słuchać. I co Bóg mówi? Otóż, jak Pan Bóg przychodzi do nas to zawsze z dobrą nowiną. „Raduj się Maryjo”. My mówimy „Zdrowaś” – a dosłownie właśnie „raduj się”. „Znalazłaś łaskę u Boga”. „Nie bój się Maryjo”. „Pełna łaski, Pan z Tobą”.

Co znaczy to nowe imię – „łaska pełna”? Można powiedzieć: Ty, któraś znalazłaś życzliwość u Boga, Wybrana, Umiłowana przez Boga... Nawet więcej: napełniona Nim samym. Bóg jest miłością, a miłość obdarowuje przede wszystkim sobą. Maryja żyje z Nim

w najbliższej zażyłości. Pełna łaski to pełna miłości. My przeżywamy uroczystość Niepokalanego Poczęcia co roku. A teraz rozpoczął się nowy rok kościelny pod hasłem: „W mocy Bożego Ducha”. W Maryi widać, na czym polega to działanie Bożego Ducha – „poczęła Syna Bożego z Ducha Świętego”. Ale także w tym, że Duch Święty uczynił Jej serce doskonale posłusznym. Maryja była tak święta, że nie знаła świata poza Bogiem. Serce pełne miłości, wolności, która wyraża się w tym, co wykrzyczała św. Elżbieta: „Szczęśliwa jesteś Maryjo, bo uwierzyłaś, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”. Maryja nie wierzyła diabłu w jego kłamstwa – wierzyła Panu Bogu.

Rodzi się jeszcze pytanie: dlaczego została aż tak obdarowana? „Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus”. Ona ma stać się Matką Boga. A więc Maryja nigdy nie sama, ale zawsze jako narzędzie Pana Boga. Ona mówi: „Oto ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa”.

Obraz trzeci, taki pełny nadziei, bo o nas samych z Listu św. Pawła Aposto-

ła do Efezjan: „Bóg nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym... w Chrystusie. W Nim wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem”. Pan Bóg chce, a nie tylko my chcemy albo nie chcemy, żebyśmy byli święci. I On to już zaplanował, przewidział przed założeniem świata. Może rodzić się znowu pytanie: dlaczego Bóg tak nas obdarował? dlaczego jesteśmy wybrani? I pada odpowiedź: „Z miłości przeznaczył nas dla Siebie”. Tu dotykamy sedna dążenia do świętości: „Nie my umiłowaliśmy Boga, ale Bóg pierwszy nas umiłował”. A jakie jest nasze zadanie? Takie, jakie wypowiedział św. Jan Apostoł: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam”.

I zakończę powołaniem się na taki autorytet dla kaznodziejów, teologów, jakim jest o. Raniero Cantalamessa. On tłumaczył dzieje zbawienia, tak jak je znamy. Otóż na początku Bóg objawia się jako Ojciec, Stworzyciel świata. Bóg Ojciec daje nam Syna jako Zbawiciela świata. A Jezus, który odchodzi do nieba nie pozostawia nas sierotami – posyła Ducha Świętego. Myśmy mieli się Nim

nappełnić w poprzednim roku kościelnym, a teraz mamy żyć w mocy Bożego Ducha. O. Cantalamessa zauważa, że w naszej drodze do Pana Boga jest odwrotnie. Najpierw pojawia się Duch Święty. Bo „nikt nie może powiedzieć Jezus jest Panem bez pomocy Ducha Świętego”. Nikt z nas – niezależnie, ile mamy lat – nie może się zwrócić do Boga „Ojcze”, „Tatusiu” („Abba Ojcze”) jeśli nie jest posłany Duch Jezusa Chrystusa do naszych ser. Moi drodzy, można czytać o tym w książkach, słuchać kazań, ale żeby w to naprawdę uwierzyć, że „Bóg jest miłością” i temu być wiernym potrzeba mocy Ducha Świętego.

I dlatego zapraszam, abyśmy na początku rekolekcji pomodlili się o Ducha Świętego dla naszej wspólnoty parafialnej, dla rekolekcyjisty, dla Was – o otwarcie serc: niech przekona nas, że Bóg jest miłością. I warto Go słuchać i że nie własnymi siłami osiągniemy świętość, ale Bóg nam pomoże ją osiągnąć. I dlatego jestem dobrej myśli, bo Bóg w Was pracuje, w waszych sercach, a wasza obecność tutaj jest znakiem, że chcecie Go posłuchać. Dobry początek. Zobaczymy, jak będzie na końcu...

W mocy Bożego Ducha – rekolekcje adwentowe

Nasza parafia po wielu latach powróciła do tradycyjnego przygotowania się do Świąt Bożego Narodzenia poprzez rekolekcje adwentowe. W II niedzielę adwentu, 9 grudnia 2018 r. o. Krzysztof Ziętkowski OMI na wszystkich Mszach św. wygłosił pierwsze nauki rekolekcyjne, które przebiegały pod hasłem „W mocy Bożego Ducha”. Rekolekcje trwały cztery dni do środy 12 grudnia.

W tym roku tak się złożyło, że 8 grudnia, w którym obchodzimy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, wypadała w sobotę tuż przed parafialnymi rekolekcjami adwentowymi. Ten dzień jest również świętem patronalnym Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Na zaproszenie naszych duszpasterzy przyszło wielu parafian w sobotę na godz. 18.00, o której sprawowana była uroczysta Msza św. przez wszystkich ojców oblatów obecnych w kędzierzyńskim klasztorze. Homilię wygłosił – pochodzący z naszej parafii – o. Krzysztof Ziętkowski OMI. Rozważania swoje oparł na słowie zaczerpniętym z liturgii. Mówił o rzeczywistości grzechu, który jest nieposłuszeństwem Bogu, o postawie słuchania w życiu Maryi oraz o chwale i wybraniu każdego z nas „abyśmy byli święci i nieskalani przed

Jego obliczem”. Słowo Boże wygłoszone w tym dniu przez o. Krzysztofa drukujemy osobno w obecnym wydaniu gazetki „Dobrze że jesteś”. Ta uroczysta eucharystia oraz kazanie rozpoczęły nasze rekolekcje adwentowe.

Program naszych czterodniowych rekolekcji adwentowych to nauki rekolekcyjne wprowadzające na każdej Mszy św. w niedzielę oraz trzy Msze z naukami rekolekcyjnymi sprawowane w dni powszednie od poniedziałku do środy o godzinie 9.00, 18.00 i 20.00. W czasie rekolekcji przed każdą Mszą św. oraz podczas jej trwania przez wiele godzin kapłani spowiadali wiernych, którzy przez sakrament pokuty przygotowali się do przeżywania dalszego okresu adwentu i Świąt Bożego Narodzenia.

W kazaniach niedzielnych rekolekcyjnych o. Krzysztof mówił o mocy Bożego Ducha przejawiającego się w Starym Testamencie i w życiu patriarchy Abrahama. Boże obietnice, którymi żyje naród wybrany to przede wszystkim obietnice mesjańskie, które wypełniają się w Synu Bożym – Jezusie. W nim to przejawia się pełna Moc Bożego Ducha, która pozostaje w Kościele i objawia się w sakramentach świętych.

W czasie rekolekcji o. Krzysztof nauczał o sakramencie chrztu, w którym z mocy Ducha Bożego stajemy się jego dziećmi, o sakramencie pokuty, gdzie przez Ducha Bożego odpuszczają się nasze grzechy oraz o sakramencie Eucharystii, gdzie mocą Ducha Św. chleb i wino przemieniają się w ciało i krew Chrystusa. W środę na zakończenie nauk rekolekcyjnych o. Krzysztof udzielił wiernym błogosławieństwa wraz z odpustem zupełnym.

Te cztery dni adwentowych rekolekcji pozwoliło nam szerzej spojrzeć na działanie Boga w Kościele i w jego sakramentach, lepiej przygotować się do Świąt Bożego Narodzenia, ale także otworzyć nasze serca na działanie Bożego Ducha i Jego mocy.

Marek Dziedzic

Nigerii, Kolumbii, Ekwadoru, Wenezueli, Tajlandii oraz grupy lokalnej – chyba nie wymieniałem tu wszystkich. Wszyscy chcieli z nami sobie zrobić zdjęcia, mówili, że „kochają Polskę”, była niesamowita atmosfera. Był specjalny aplauz ze sceny dla tych wszystkich krajów i również dla nas pielgrzymów z Polski. Rodziny i wo-

lontariusze dbały o nas, była wielka radość - Bóg był z nami. Zostaliśmy bardzo gorąco przywitani i nie chodzi tu tylko o temperaturę, która wieczorami oscylowała w okolicy 30°C. Tak jak wcześniej wspominałem śpimy u rodzin i podczas rozmowy o planach na drugi dzień, pani gospodyni w oczywisty sposób mówi, że Kościół to my i w każdym z nas jest Kościół - piękne świadectwo. Tam ulica żyje, nawet w nocy słyszać dochodzące dźwięki muzyki. Było bardzo upalnie, ludzie są tam bardzo otwarci, żyją skromnie i dzielą się swoją radością z innymi, bardzo szczerze i bezpośrednio. Nie wiem, ale ciężko to chyba wytłumaczyć, trzeba tam być, podobnie było na wydarzeniach w Krakowie, tylko tam chyba tego tak nie odczuwałem, w Sabanitas widziałem to na własne oczy i doświadczałem.

Dzień pierwszy mieliśmy dłuższy o 6 godzin i trwał dla nas 30 godzin, a to ze względu na inną strefę czasową. Tam jest teraz lato, pora sucha, momentami padał nawet deszcz przelotnie, ale to bardzo dobrze, bo trochę się orzeźwiło.

W czasie całego pobytu w Panamie jedliśmy z apetytem to, co nam przygotowali, czy to lokalne danie, m.in. „tamales”, czy też inne - wszystko było bardzo dobre. Przyjmowaliśmy sporo płynów, szczególnie schłodzonych z lodem i jedliśmy sporo lokalnych owoców (arbuz, mango, papaja, ananas, banan) - trzeba było przyjmować sporo płynów, m.in. ze względu na wysoką temperaturę. Panamczycy dbali o nas i niczego nam nie brakowało. Do komunikacji między sobą zakupiliśmy lokalne karty SIM do telefonów.

*Krzyż rozpostarł swe ramiona
Jakby chciał przygarnąć Ziemię,
I przytulić do swych belek
Całe grzeszne ludzkie plemię.*

*Choćby Tobą Panie Jezu,
Pogardziły wszystkie ludy,
My Ci wiernie służyć chcemy,
Jak ojcowie nasi wprzód.*

*Krzyż niech będzie żywym świadkiem,
Naszej więzi, naszej wiary.
I wdzięczności za Twą Mękę,
Za Twe nieprzebrane dary.*

*I przechodzień i przejezdny,
Za pięć wieków albo więcej,
Robiąc Krzyża Znak z szacunkiem,
Odda pokłon Bożej Męce.*

stosować kremy z filtrem i nakrycie na głowę. Po Mszy świętej był czas wolny, zjedliśmy razem obiad - stojąc w kolejce śpiewaliśmy kolędy, co przyciągało uwagę reszty młodzieży z innych krajów. Zaśpiewaliśmy również hymn ŚDM z Krakowa, „Barkę” i wiele osób się przyłączyło, bo znali tę melodię, znaną chyba na całym świecie - śpiewali w swoich językach. Wieczorem były koncerty, podczas których wszyscy dobrze się bawiliśmy i tańczyliśmy z wolontariuszami z Panamy i z pielgrzymami z innych stron świata.

Rozważania o Ewangelii

Boga, poznać Boga, to warto, żeby ona była. Właśnie dlatego nie prowadzimy żadnych statystyk, nie wiemy, ile osób nas ogląda, ale w ponad 70 miastach jest dostęp do naszych treści w telewizji kablowej.

Jak Ojciec ocenia naszą religijność w Kędzierzynie? Jak to się ma w stosunku do tych miejsc, gdzie Ojciec w tej chwili jest?

W Kędzierzynie duża parafia, dużo Mszy. Wczoraj miałem właśnie kazania na wszystkich mszach, czyli na ośmiu, to widziałem, że kościół jest pełny. Prawie na wszystkich mszach ludzi jest dużo i to cieszy, bo u was są dzieci i młodzież, i osoby starsze. Wydaje mi się, że jest problem tego młodego pokolenia, że odchodzi od Kościoła. „Czemu nie chodzisz?” „No, bo już Bierzmowanie miałem, już do kościoła nie potrzebuję chodzić”. „Ale nie chodziłeś do kościoła tylko dla sakramentu Bierzmowania?” „Tak, ale teraz mam dużo studiów, dużo nauki, później pracuję, nie mam czasu”. Tak młodzież powoli odchodzi od Kościoła. Pokolenie starsze chodzi, jest wierne tej wierze, a to młode pokolenie gdzieś się odwróciło.

Jaka jest rada dla tych młodych ludzi?

No, może przede wszystkim nie uciekać od Kościoła. Kościół może im dać o wiele więcej, kiedy do niego przyjdą, bo w Kościele są różne grupy. Nie tylko Różaniec, nie tylko różne wspólnoty modlitewne, ale są również Niniwa, pomoc charytatywna, w którą młodzież może się włączać, może się poczuć, że jest potrzebna, bo czasem niedzielna Eucharystia i koniec – okej? Więcej nic mnie nie łączy z Kościołem. Można, można w Kościele się rozwijać, można kontynuować to, co lubisz, nawet pogłębiać też swoją wiarę poprzez posługę, przez modlitwę w jakiejś wspólnotcie. Jeżeli coś chciałbyś nowego, to proboszcz i wikarzy na pewno są otwarci, tylko Wasza chęć, młodzi. Przyjdźcie, zaproponujcie jakiś zespół, nie wiem, coś co Was pociąga, co dla Was jest interesujące.

Poproszę o życzenia dla czytelników naszej gazetki „Dobrze że jesteś”.

Życzę przede wszystkim Bożego błogosławieństwa na cały rok ten, który zaczęliśmy, wszystkich potrzebnych łask, opieki Matki Bożej, no oczywiście dużo, dużo zdrowia wszystkim czytelnikom i takiej żywej wiary przede wszystkim, która by zachęcała, która by rozpaliała innych, pokazywała, że warto, warto wierzyć, warto chodzić do kościoła.

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy do oglądania naszej telewizji przez Internet ze strony <http://ewtn.org.ua/> oraz odwiedzenia profilu na Facebooku o nazwie EWTN Ukraine.

Andrzej Prochera

VI niedziela zwykła (17.02.2019)

Nasze szczęście zależy w dużej mierze od perspektywy, z jakiej na nie patrzymy... „Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciebie upatruje swą siłę, a od Pana odwraca swe serce. Jest on podobny do dzikiego krzewu na stepie, nie dostrzega, gdy przychodzi szczęście; wybiera miejsca spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną” – słyszymy dziś w pierwszym czytaniu. Ile takich spalonych miejsc nosimy w naszej historii? Przypomina mi się zdanie papieża Benedykta: „człowiek wiary może być nawet sam, ale nigdy nie jest samotny”. Wielu ludzi odczuwa pustkę, bo ich serce odwrócone jest od Pana... Postaw Boga na pierwszym miejscu – zadбай o Jego przychylność, a wtedy żadna ziemia – choćby najtrudniejsza – nie będzie miejscem spalonym. Elizabeth Barrett Browning ujęła tę myśl w poetyckiej formie:

Ziemia jest pełna nieba, A każdy zwykły krzew płonie Bogiem, Ale tylko ci, którzy widzą, zdejmują sandały, Reszta siada i zrywa jagody.

VII niedziela zwykła (24.02.2019)

Zadziwiająca jest postawa Dawida. Mógł dokonać sprawiedliwości. Saul czyhał na jego życie. A jednak w sytuacji możliwości odpięcia swemu prześladowcy, wypowiada bardzo ważne słowa: „Pan dał mi ciebie w ręce, lecz ja nie podniosłem ich przeciw pomazańcowi Pańskiemu”. A jeśli każdy z nas jest „pomazańcem Pańskim”? Przecież nawet fizycznie zostaliśmy namaszczeni na chrzcie świętym – pomazani... Jak łatwo podnosimy ręce na drugiego człowieka? Jak łatwo oceniamy, obmawiamy, oczerniamy... W bardzo prosty sposób opisuje to papież Franciszek: „Często zaczyna się zwyczajnie, może tylko *zamienia się dwa słowa*, a potem choroba opanowuje osobę, czyniąc z niej *siewcą niezgody* na wzór Szatana, a w wielu przypadkach tego, kto z zimną krwią uśmierca dobre imię

innych. (...) Można mówić o *terroryzmie plotkowania*, ponieważ obmawianie przypomina właśnie działania terrorysty: za pomocą języka rzucasz bombę, niszczysz innych, a potem odchodzisz sobie spokojnie, jak gdyby nigdy nic”.

VIII niedziela zwykła (03.03.2019)

Jedna ze starych zasad duchowości mówi, że im więcej pokoju, mądrości jest na ustach – tym więcej pokoju jest w sercu. I im więcej pokoju, mądrości w sercu – tym łatwiej przeżywać relacje z drugim człowiekiem. Często kłócimy się o drobiazgi, o rzeczy, które w ostatecznym rozrachunku są mało istotne. Potrafimy w zdenerwowaniu uderzać w drugiego człowieka słowem – a często to słowo sływa po nim jak po kaczce... Tylko my na tym tracimy, ponieważ nie potrafimy się uspokoić. Od kilku lat spotykam osoby starsze, które umierając, cierpią na chorobę Alzheimera. Potrafią zapomnieć wszystko... współmałżonka, imiona dzieci, wykształcenie... Jest jedno wspomnienie, które pozostaje mocno wyryte w ich pamięci. Chcą wrócić do domu rodzinnego, opisują go w najdrobniejszych szczegółach. Można bawić się w psychologa, tłumaczyć, dlaczego tak się dzieje... Ale warto może spytać się, jakie wspomnienie w dorosłe życie poniosą Wasze dzieci? Jak będą wspominać dom rodzinny, gdy za kilkadziesiąt lat będą leżeć na łożu śmierci? Takie spojrzenie niekiedy kruszy nasze płonne kłótnie i problemy. Obynasze serca były przepełnione mądrością i pokojem – a z tej obfitości niech mówią nasze usta.

o. Paweł Gomulak OMI

ORSZAK TRZECH KRÓLI

W Święto Objawienia Pańskiego 6 stycznia nasi parafianie na czele z Królem Baltazarem uczestniczyli w Orszaku Trzech Króli. Od kilku lat stało się to tradycją naszego miasta i naszej parafii. Trzy orszaki wyruszyły z największych kędzierzyńskich parafii: świętego. Eugeniusza de Mazenod na Pogorzelcu, Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła na osiedlu Piasty i świętego. Mikołaja ze Śródmieścia. Uroczystości tradycyjnie zgromadziły tysiące mieszkańców naszego miasta.

Królowie i parafianie spotkali się na skrzyżowaniu ulic Jana Pawła II i Judyma, gdzie została odegrana scena z życia narodzonego Jezusa. Następnie wszyscy zgromadzeni udali

się na Plac Wolności. Tam Królowie pokłonili się dzieciątku w stajence. W cudownej atmosferze wspólnie kolędowaliśmy przy szopce. Piękna choinka, świąteczne dekoracje i żywe zwierzęta – to wszystko dodawało uroku. Uczestnicy spotkania mieli na głowach korony- z Pogorzelca zielone, ze Śródmieścia czerwone, a z Piastów niebieskie. Ciepła herbata rozgrzewała nasze organizmy. Pani Prezydent i Pani Starosta rozdawały dzieciom czekolady. Takie spotkanie to piękna tradycja związana ze Świętem Trzech Króli. Już teraz czekamy na kolejny Orszak Trzech Króli i do zobaczenia na wspólnym kolędowaniu za rok.

Stanisława Ścigacz

W niedzielę 20 stycznia 2019 roku we wspólnocie Liturgicznej Służby Ołtarza obchodziliśmy wielkie święto, bowiem do wspólnoty ministrantów zostali przyjęte nowe osoby, które po rocznej kandydaturze złożyły swoją przysięgę. Wydarzenie to było ważne nie tylko dla nowych, młodych ministrantów, ale także dla tych starszych,

którzy swoją pierwszą przysięgę składali przed laty, a tego dnia tylko odnowili przyrzeczenia. Na Eucharystii w albach - szatach oznaczających czystość - udział wzięło ponad 40 ministrantów; liczba ta jednak nie oznaczała 100% frekwencji! Na zaproszenie Ojca Proboszcza odpowiedziała część ministrantów, która pełniła

służbę w latach, gdy nomen omen był wikariuszem. Z okazji tej podniosłej uroczystości pragniemy podziękować za posługę w naszej wspólnocie - opiekunom, zarówno tym, którzy są nimi dzisiaj, a także tym, którzy pełnili ją w latach ubiegłych. Króluj nam Chryste...

Piotr Pawłowski

OPŁATEK PRZYJACIÓŁ MISJI OBLACKICH

Od kilku lat jest już tradycją, że w ostatnią niedzielę stycznia goszczą w naszej parafii przedstawiciele Prokury Misyjnej z Poznania i uczestniczą w spotkaniu opłatkowym wspólnoty Przyjaciół Misji Oblackich. W niedzielę 27 stycznia przebywali u nas (goście przybyli już w sobotę): O. Marian Lis OMI – dyrektor Prokury Misyjnej, O. Mariusz Bosek OMI – prezes stowarzyszenia Lumen Caritatis, Siostra Franciszka – Służebniczka rodem z Kaszubi i Pan Michał – pracownik świecki Prokury. Ojcowie w wygłoszonych w czasie Eucharystii homiliach, opowiedzieli o trudnościach i problemach pojawiających się na misjach i usilnie prosili o ofiarę cierpienia i modlitw za

misjonarzy i ich dzieła, a także jeśli to możliwe o wsparcie finansowe. Przy wejściu do świątyni były stoiska, gdzie można się było zaopatrzyć w dewocjonaalia, literaturę i przeróżne herbatki z egzotycznych roślin.

Punktualnie o 17.00 w dużej sali kominkowej O. proboszcz Krzysztof Jurewicz OMI przywitał bardzo serdecznie gości z Poznania i 42 Przyjaciół misji Oblackich z Kędzierzyna i okolic. Podziękował troskliwym i zaradnym paniom, które przygotowały salę oraz pyszne ciasta z gorącymi napojami. W imieniu Prokury Misyjnej wdzięczność wyraził O. Marian Lis OMI rozszerzając ją na wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób pomagali misjonarzom.

Po podzieleniu się opłatkiem i złożeniu sobie życzeń, śpiew kolęd przeplatał się z informacjami i gawędami misjonarzy. Warto tu odnotować, że na Madagaskar powrócił O. Franciszek Chrószcz OMI, ale tylko jako rekolekcjonista dla tamtejszej wspólnoty oblackiej, bowiem zna język francuski. Znamienne jest także to, że O. Kalinowski OMI dalej pracuje chociaż skończył 82 lata. O. Mariusz Bosek OMI przypomniał o 1% na cele misyjne przy rozliczeniach podatkowych. Po modlitwie Anioł Pański i po pobłogosławieniu zakupionych dewocjonaliów zakończyło się jak zawsze, to najbardziej sympatyczne spotkanie opłatkowe.

Włodzimierz Podstawa

Wigilia dla ubogich i samotnych

Jeszcze umyć okna, upiec ciasteczka, zakupy nie zrobione, prezenty nie kupione...nie zdążę ☹. Takie dręczyły mnie myśli przed Świętami Bożego Narodzenia. Pewnie takie same jak większość kobiet w tym okresie. Nagle

niespodziewane pytanie pani z Caritasu: przyjdiesz pomóc na wigili dla bezdomnych i samotnych? Wąhanie...tysiące myśli, kto mi przygotowuje wszystko dla mojej rodziny. Impuls jednak każe mi zgodzić się. Jakoś to

ogarnę, pomyślałam. Ułożyłam plan, co, kiedy kupię, upiekę i ugotuję. Przecież najważniejsze jest to, żeby być wtedy z rodziną. Mam to szczęście, że mam z kim spędzić wigilię, są jednak tacy, którzy liczą na nas parafian, ➡

Jeden naród ponad granicami

Stowarzyszenie Patriotyczny Kędzierzyn-Koźle już po raz szósty przeprowadziło na terenie naszego miasta akcję Rodacy Bohaterom. Akcja pomocy Rodakom mieszkającym na Kresach Wschodnich organizowana jest już od lat przez zaprzyjaźnione stowarzyszenie Odra-Niemen z Wrocławia. Pomoc polega na zbieraniu paczek żywnościowych, w skład których wchodziły produkty pierwszej potrzeby, jak: makaron czy konserwy, ale również kawa, herbata i słodycze. Najważniejszym elementem paczki jest kartka świąteczna z wypisanymi życzeniami od Rodaków z Polski. Warunki życia Polaków na Litwie, Białorusi i Ukrainie nie są dobre lecz od pomocy materialnej, ważniejsze jest podtrzymanie jedności narodowej między Polakami, którzy zostali na Kresach, a Rodakami z Korony. Zwieńczeniem akcji co roku jest wyjazd z darami na Kresy. Członkowie naszego stowarzyszenia już po raz trzeci wybrali się na wschód, aby przekazać paczki i życzenia świąteczne.

W 2017 roku odwiedziliśmy Litwę, w styczniu 2018 Białoruś, a w

grudniu ubiegłego roku Ukrainę. Gdziekolwiek się nie pojawialiśmy, byliśmy bardzo serdecznie witani i jak zgodnie stwierdziliśmy tradycyjną polską gościnność bardzo mocno czuć na Kresach. Nie tylko gościnność jest tam przejawem polskości, nasi Rodacy jak mogą zrzeszają się

w różnych grupach. Najliczniejsze z nich to oczywiście parafie, gdzie w niedzielę odprawiana jest Msza Święta w języku polskim. W głównym założeniu akcja miała być kierowana tylko do Kombatantów mieszkających na Kresach, niestety wraz z czasem ich ubywa, a akcja nabierała tempa. Paczki trafiają

również do Polskich szkół, domów dziecka, Uniwersytetów III Wieku i wszystkich innych grup w jakich się zrzeszają Polacy.

Akcja w tym roku zakończyła się wielkim sukcesem, udało się zbierać 583 paczki, czym poprawiliśmy zeszłoroczny wynik 404 paczki. Prawie 600 paczek to ponad 8 ton żywności o wartości około 60 tys. złotych! To wielka pomoc dla naszych Rodaków z Kresów i świetny wynik w porównaniu z innymi miastami. Ogromną zasługę ma w tym miłosierdzie okazane przez parafian z naszego miasta. Również szkoły z naszego miasta i okolicznych wsi po raz kolejny mocno wsparty akcją, poza tym paczki kompletowali też pracownicy firm i pozostali mieszkańcy Kędzierzyna-Koźla.

Jeden z kolegów ze stowarzyszenia stwierdził, że te paczki są bardziej dla nas, bo odwiedzając naszych Rodaków, nie przyjeżdżamy „z pustą ręką”, a dla nich bardzo ważne jest podtrzymanie relacji i zapewnienie, że pamiętamy o Kresach, że jesteśmy jednym Narodem ponad granicami.

że w tym dniu będą mieli chociaż namiastkę świąt (jak co roku), że będą mieli z kim podzielić się opłatkiem.

24.12.2018 roku o 13:30 wszystko już w sali kominkowej jest przygotowane, powoli przychodzą pierwsi goście. Z czasem sala wypełnia się po brzegi, modlitwa, śpiew kołęd, życzenia o. proboszcza i łamanie się opłatkiem. Chwile nie do zapomnienia, radość na twarzach tych ludzi, których życie nie oszczędza, ich serdeczność do siebie nawzajem i do nas wolontariuszy. Łza kręci się w oku, pokorniej... Już wiem, dlaczego Pan Bóg postawił mnie w tym miejscu, przed tymi ludźmi. Miałam po prostu zrozumieć, co jest najważniejsze w Bożym Narodzeniu.

E.S.

Jesienny zjazd Niniwy

Od 9-11 listopada 2018 roku trwał w Poznaniu jesienny zjazd młodzieży, związanej z obłackim duszpasterstwem „Niniwa”. Na spotkanie przybyło kilkuset młodych wraz z duszpasterzami naszych obłackich parafii. Wraz z fr. Piotrem Lichaczewskim OMI przyjechali do Poznania również młodzi z naszej kędzierzyńskiej parafii.

Tematem przewodnim było świadectwo życia tzw. „Piątki Poznańskiej” – młodych ludzi z salezjańskiego oratorium, którzy zginęli w czasach II wojny światowej, do końca zachowując niesamowity spokój oraz heroiczną pogodę ducha. Zgilotynowani przez gestapo 24 sierpnia 1942 roku, w chwili śmierci mieli zaledwie po 19-23 lata. Papież Jan Paweł II ogłosił ich błogosławionymi 13 czerwca 1999 roku.

W ostatnich chwilach życia Bóg związał ich losy z posługą obłata. Tak wspominał o tym wydarzeniu metropolita poznański – abp Stanisław Gądecki: „Ks. Franz Bänsch, niemiecki oblat, który towarzyszył młodym męczennikom w ostatnich chwilach ich życia, został poproszony, by podczas egzekucji trzymał uniesiony swój zakonny krzyż. Kapłan ten zaświadczył: *przeszli do wieczności ludzie święci*” – działo się to 24 sierpnia 1942 r. w Dreźnie (dziś jest w tym miejscu uniwersytet i kilka zachowanych cel), gdzie straceni zostali wychowankowie salezjańskiego oratorium w Poznaniu, znani jako Poznańska Piątka. Czesław Józwiak, Edward Kaźmierski, Franciszek

Kęsy, Jarogniew Wojciechowski i Edward Klinik, którzy w 1999 roku trafili na ołtarze. Tuż przed egzekucją o. Franz Bänsch OMI wszystkich wypowiadał i udzielił im komunii św. Jako proboszcz parafii, na której terenie znajdowało się więzienie, brał udział we wszystkich egzekucjach, których tam dokonywano, ale po raz pierwszy usłyszał tak niesamowitą prośbę. Młodzi Polacy przed swoją śmiercią pragnęli patrzeć na Jezusa przybitego do krzyża i zjednoczyć swoje cierpienie i śmierć z Jego cierpieniem i śmiercią. Świadectwo ich śmierci spowodowało, że zanotował ich imiona i nazwiska w parafialnej księdze zgonów (ustalając jednocześnie numer zbiorowej kwatery, w której zostali pochowani).

„Na krótko przed godziną 9:00 wieczorem więźniowie zaintonowali pieśń religijną, którą zaśpiewali przytłumionym głosem w języku ojczystym. Do celi znowu wdarł się strażnik więzienny i zawołał: Koniec śpiewania! I ja byłem w tej celi. Pod koniec, krótko przed wyprowadzeniem prosili jeszcze: Przewielebność, proszę trzymać krzyż bardzo wysoko, żebyśmy go mogli widzieć. Każdy z nich w milczeniu poszedł pod gilotynę.” – z notatek o. Franza Bänscha OMI

Podczas pierwszego wieczoru młodzi mieli okazję wejść w atmosferę obchodów 100-lecia odzyskania niepodległości przez Rzeczypospolitą Polską, tym bardziej, że spotkanie zbiegało

się z dniem 11 listopada. Wysłuchali konferencji ojca prowincjała – Pawła Zajacę OMI, który korzystając z wykształcenia historycznego – przybliżył słuchaczom niuanse zmian w hymnie narodowym, jak również malował obraz czasu zaborów, ukazując skomplikowaną mozaikę warstw społecznych, liberum veto jak również wskazując na rolę świętych Kościoła z tego okresu naszej historii.

W historię heroizmu „Poznańskiej Piątki” wprowadził młodzież ks. Jacek Rogalski. Kontynuacją była praca w grupach, zwiedzanie poznańskiego Fortu VII oraz terenowa gra o błogosławionych. Nie zabrakło również okazji do sakramentu pokuty i pojednania oraz przeżycia nabożeństwa drogi krzyżowej. Codzienna Eucharystia, sprawowana przez oblatów, pomagała coraz głębiej wchodzić w przesłanie, jakie pozostawili swoim rówieśnikom poznańscy męczennicy.

Jednym z ważnych punktów spotkania była również idea tzw. „postu Niniwy” – dobrowolnego wyrzeczenia, podjętego w intencji siebie oraz rówieśników. Deklaracje włączenia się w tę formę składano podczas niedzielnej Eucharystii, kończącej 29. zjazd Niniwy. Nie zabrakło również włączenia się w ogólnopolską akcję odśpiewania hymnu narodowego w dniu 11 listopada o godzinie 12.00. Młodzież połączyła śpiew z modlitwą za ojczyznę.

(pg)

A charcoal drawing of Jesus Christ, depicted with long, dark hair and a beard. His eyes are closed, and his head is tilted slightly to the right, resting against a vertical wooden beam of a cross. The drawing is executed with expressive, dark charcoal strokes, creating a somber and contemplative mood. In the top left corner, there is handwritten text in Spanish: "Venid a Mi P que yo os alimie." followed by "(Mt. 11-28)". In the bottom right corner, the artist's signature "K. Ho. 2018" is visible. The background is light and textured, suggesting a simple setting.

ul. Ligonía 22
Kędzierzyn-Koźle

godz. 18:30

**„Błogosławiony mąż, który pokłada ufność
w Panu i Pan jest jego nadzieją.” Jr 17,7**

Dźwięki Bogu

Rozłam. Mowa nienawiści. Jakże często ostatnio słyszeliśmy te słowa z ust polityków, dziennikarzy, publicystów. I to nieustanne wypominanie czegoś komuś. Jednak gdyby wnikliwiej spojrzeć na nasze życie codzienne, to okazałoby się, że nawzajem sobie też wiele wypominamy i zawsze wydaje nam się, że to my mamy rację. Tylko nie zawsze uświadamiamy sobie, że w ten sposób tracimy siły w bezsensownej i nic nieznaczącej bitwie, podczas gdy trwa prawdziwa wojna – na śmierć i życie.

Ten zespół nie śpiewa, ten zespół krzyczy. I ta forma ekspresji wydaje się najbardziej odpowiadać stanowi wojny. Bo w tekstach Luxtorpedy to właśnie walki jest bardzo dużo. Tylko przeciwnikiem nie jest człowiek stojący po drugiej stronie opcji politycznej czy wyznający inny światopogląd, ale to wewnętrzne ja, które dokonuje wyboru – A we mnie samym wilki dwa/ Oblicze

dobra, oblicze zła/ Walczą ze sobą nieustannie/ Wygrywa ten, którego karmię (Wilki dwa). To fragment jednej z piosenek z drugiej płyty. Ale na każdym wydawnictwie tego zespołu są utwory, których nie da się zapomnieć. I czasem przenika trafność spostrzeżeń, jak w opowieści o stojącej w centrum placu pięknej, granitowej studni, w której jest wszystko oprócz wody – Umieram z pragnienia, oni leją wodę/ Woda sięga po szyję, ja spragniony tonę (Pusta studnia). A czasem zachwyca prostota przekazu – Wiara, siła męstwo to nasze zwycięstwo! (Hymn). Ten zespół krzykiem przypomina o elementach niezbędnych w każdej walce: uzbrojeniu – Razem jesteśmy siłą/ Osobno, jakby nas nie było/ Skałą jesteśmy razem/ Jedność to być naprawdę (Silna lina); taktyce – Czas ucieka nam, przysypują nas śmieci/ To, co ważne zostaje – reszta na śmietnik (Mamba-łaga); honorze – Pamiętam i nigdy nie zapomnę/ skąd pochodzę i jaką mam historię (Jak husaria).

I choć Luxtorpeda opowiada o wojnie, która ma się zakończyć zwycię-

stwem, to jednak w pojedynczych bitwach są sytuacje ekstremalnie trudne jak przebaczenie ojcu, którego się nie znało (Nieobecny nieznajomy), czy pożegnanie z nienarodzonym dzieckiem (44 dni). I to właśnie cierpienie przenika każdy krzyk, w którym jednak nie brakuje wiary w to, że Bóg pokonuje wszystko. I w Nim jest nasze zwycięstwo.

*Synu, bądź spokojny - nie będzie żadnej wojny
oprócz tej, która jest - na życie wieczne i śmierć.
(Persona non grata)*

Marta Prochera

Humor

Jeden ksiądz wyskoczył sobie do sklepu ubrany po cywilu.

– Proszę pani, jeszcze to, jeszcze to, jeszcze to...

A ekspedientka:

– A może jeszcze i to, proszę księdza?

– A skąd pani wie, że jestem księdzem?

– Bo takie czapki z pomponem tylko księża noszą.

– Nie wiem.

– A jak się nazywa twoja mama?

– Nie wiem.

– A swój adres znasz?

– Wu-wu-wu basia kropka de mała wu wupe kropka peel.

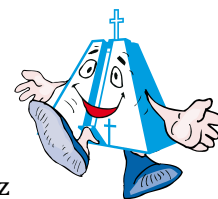
Jeden z księży spotkał na ulicy swojego ucznia. To był bardzo wysoki chłopak, miał ponad dwa metry wzrostu i był z dziewczyną dość skromnego wzrostu.

– Ojej, Rafał, witaj!!

– A to, proszę księdza, jest moja dziewczyna – mówi chłopak z dumą.

Ksiądz na nią spojrzał i powiedział:

– No wiedziałem, Rafał, że ty zawsze wybierasz mniejsze zło.

– Panie kelner, to mięso w mielnym jest nieświeże.

Kelner odpowiada:

– To niemożliwe, proszę pana. My do mielonego w ogóle nie dajemy mięsa.

Wybrał **Andrzej**

Wnuczek poszedł z babcią do kościoła w Zaduszkach. Słucha, jak ksiądz czyta wypominki:

– Za duszę Jana, Marcina, Henryka...

Chłopiec zaniepokojony słucha, słucha, w końcu ciągnie babcię za rękaw i mówi:

– Babciu, chodźmy stąd, bo on nas wszystkich zadusi.

Mała dziewczynka stoi na ulicy i płacze. Ludzie ją pytają:

– Dlaczego płaczesz?

– Bo się zgubiłam.

– A jak się nazywasz?

Kuchnia i Bar

- Potrawy kuchni śląskiej i polskiej
- Organizacja przyjęć okolicznościowych
- Produkcja garmażerki

Kędzierzyn-Koźle, ul. Kłodnicka 76, tel. 77 472-23-35

OPONKI

Składniki:

- 500 g maki pszennej
- 250 g zmielonego twarogu
- 120 g cukru
- ¼ kostki margaryny lub masła
- 6 łyżek mleka
- 2 jajka
- 1-2 łyżeczki proszku do pieczenia
- olej do smażenia
- cukier puder do posypywania

Wykonanie:

Na stolnicę wysypać mąkę, dodać margarynę lub masło i posiekać. Dodać

resztę składników i zagnieść ciasto. Włożyć je na 15 minut do lodówki. Ciasto rozwałkować na niezbyt cienki placek, wykrawać szklanką krążki, a pośrodku nich kieliszkiem mniejsze otwory. Przygotowane oponki smażyć na głębokim tłuszczu. Po ostudzeniu posypywać cukrem pudrem.

Smacznego ☺

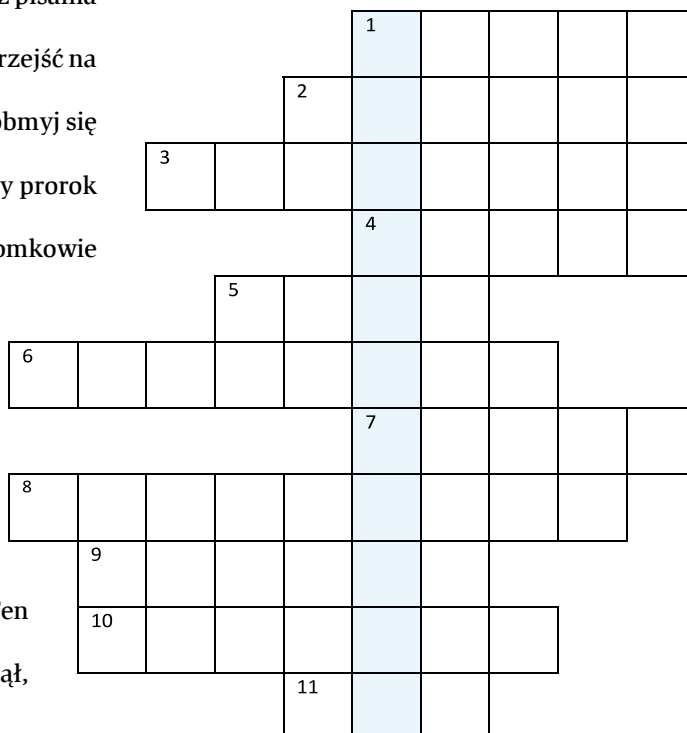

DLA DZIECI

Krzyżówka biblijna

1. Chodź nie chodził z Jezusem - apostołem jest zwany, a z pisania wielu listów jest znany.
2. Jaka to rzeka przerwała swój bieg, aby mógł lud Boży przejść na drugi brzeg?
3. Kto rzekł trędowatemu: „Naamanie, idź i siedem razy obmyj się w Jordanie”?
4. „Tyś jest bogacz, co owieczkę zabrał biedakowi”. Który prorok tak wytknął grzechy Dawidowi?
5. Za swe pierworództwo dostał miskę soczewicy jego potomkowie to lud o nazwie Edomici.
6. To miasto w judzkiej krainie jako królewskie słynie, z niego Dawid pochodził, w nim się Mesjasz narodził.
7. Sądził Jezusa, sam uniknął kary, a jego imię jest w wyznaniu wiary.
8. Ostrzegął przed niewolą swój naród niewierny, lecz zamiast go słuchać - wrzucili w cysternę.
9. Zanim do Niniwy rzekł słowa prorocze, siedział w brzuchu ryby trzy dni i trzy noce.
10. Syn Dawida i Batszeby po dziś dzień z mądrości słynie Ten król wybudował pierwszą w Jerozolimie świątynię.
11. Kiedy ludzie żyli grzesznie, mąż ten z pobożności słynął, Bóg ukarał świat potopem - on ocalał z rodziną.

Tę część należy wypełnić, odciąć i wrzucić do koszyka znajdującego się przed ołtarzem w niedzielę 10.03.2019 r. na Mszy św. o godz. 10:00. Wtedy też odbędzie się losowanie nagród.

Hasło:

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

Imię i nazwisko Szkoła....., klasa.....

KRONIKA PARAFIALNA: LISTOPAD – GRUDZIEŃ 2018, STYCZEŃ 2019

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

28.10.2018 - niedziela - Z inicjatywy Stowarzyszenia Pomoc Kościołowi w Potrzebie obchodzony był 10. Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym pod hasłem „Pakistan - Przerwać Milczenie”. Przed kościołem odbyła się zbiórka do puszek na ten cel.

01.11.2018 - czwartek - Uroczystość Wszystkich Świętych - Msze św. wg porządku niedzielnego, nabożeństwo na cmentarzu na Kuźniczках o godz. 14.00, a przy kościele św. Mikołaja o godz. 15.00. Różaniec za zmarłych prowadzony przez młodzież na cmentarzu przy kościele św. Mikołaja o godz. 18.00.

02.11.2018 - piątek 18.00 - Uroczysta Msza św. z kazaniem i modlitwa za wszystkich wiernych zmarłych, połączona z Nieszporami w wykonaniu naszego parafialnego chóru.

03.11.2018 - sobota 7.30 - różaniec wynagradzający Niepokalanemu Sercu Maryi i Msza św. z kazaniem. Po Mszy św. wymiana tajemnic różańcowych.

05.11.2018 - poniedziałek 19.00 - rozpoczął się w parafii kurs przedmałżeński.

08.11.2018 - piątek - młodzież z parafii pojechała na zjazd młodzieży do Poznania. Temat zjazdu „Piątka Warta Poznania”.

08.11.2018 zmarł w Lublińcu O. Alfons Kupka OMI, architekt naszego kościoła. Uroczystości pogrzebowe odbyły się we wtorek o godz. 19.15, Msza św. pod przewodnictwem Bpa Pawła Stobrawe.

12.11.2018 - poniedziałek 18.45 - spotkanie lektorów w kawiarence.

13.11.2018 - wtorek 18.00 - Dzień fatimski - Uroczysta Eucharystia z kazaniem i różaniec fatimski w kościele.

16.11.2018 - piątek 19.00 - Msza św. dla młodzieży i młodych duchem w dolnym kościele. Eucharystii przewodniczył i kazanie wygłosił O. Mateusz Pawłowski OMI, odpowiedzialny za powołania w naszej prowincji. Oprócz O. Mateusza gościmy Skautów Europy, I drużyna Rybnicka.

17.11.2018 - sobota 7.00 - Ojciec Wiesław wyjechał z grupą parafian do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie - Łagiewnikach i Centrum Św. Jana Pawła II. W godz. 10.00 - 13.00 w parafii odbywały się warsztaty wokalne, które prowadził pan Oskar Koziołek, absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie.

11-18.11.2018 - Stowarzyszenie Patriotyczny Kędzierzyn-Koźle prowadzi zbiórkę żywności dla naszych rodaków na Kresach - paczki zostaną zawieszone przed Świętami Bożego Narodzenia.

19.11.2018 - poniedziałek 19.00 - Spotkanie Parafialnej Rady Duszpasterskiej w salce.

22.11.2018 - czwartek - Wspomnienie św. Cecylii, patronki muzyki i śpiewu kościelnego. 18.00 - Eucharystia w intencji chóru, organistów, scholi, zespołu muzycznego i zespołu TIAKO.

25.11.2018 - niedziela - kazania na wszystkich Mszach św. głosił O. Dawid Omieciński OMI z Połtawy na Ukrainie i po mszach zbierał ofiary.

27.11.2018 - wtorek 19.00 - Spotkanie obowiązkowe dla klas III GM, uczących się poza naszą parafią.

28.11.2018 - środa 19.00 - Spotkanie obowiązkowe dla klas III GM uczących się na terenie parafii.

01.12.2018 - sobota 18.00 - na Mszy św. zostały poświęcone opłatki wigilijne.

02.12.2018 - niedziela - Caritas zbiera ofiary przed kościołem na zorganizowanie wigilii dla samotnych i bezdomnych z terenu Kędzierzyna-Koźla.

03.12.2018 - poniedziałek 18.00 - rozpoczęły się raty, dzieci przychodzą z lampionami.

04.12.2018 - wtorek - Spotkanie Szafarzy w kawiarence.

05.12.2018 - środa - Odnowa w Duchu Świętym organizowała wyjazd do Opola na Mszę św. z modlitwą o uzdrowienie.

08.12.2018 - sobota - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia - święto Zgromadzenia Oblatów i Sióstr Służebniczek. 18.00 uroczysta Eucharystia z udziałem Ojców z klasztoru i Sióstr z okazji imienin O. Wiesława. Kazanie głosił O. Krzysztof Ziętkowski OMI z Poznania, a nasz parafianin, rozpoczynając rekolekcje adwentowe w parafii. Rekolekcje trwają do 12 grudnia.

09.12.2018 - niedziela - kazania adwentowe głosił O. Krzysztof Ziętkowski OMI.

13.12.2018 - czwartek 18.00 - Dzień Fatimski w parafii. Msza św. z kazaniem i różaniec po Mszy w kościele.

16.12.2018 - niedziela - rozpoczynamy zbiórkę słodczy i żywności długoterminowej dla mieszkańców Domu Św. Karola w Koźlu, prowadzonego przez siostry Elżbietanki. Przybywa tam 53 niepełnosprawnych chłopców i mężczyzn w wieku od 9 do 61 lat.

22.12.2018 - sobota - Święteczne odwiedziły chorych w domu przez kapłanów.

23.12.2018 - niedziela 14.00. Biskup Czaja zapraszał osoby żyjące w związkach niesakramentalnych na nabożeństwo adwentowe ze Słowem Bożym do Katedry Opolskiej.

24.12.2018 - poniedziałek 14.00 - wieczera wigilijna dla samotnych i bezdomnych w sali kominkowej. 16.00 - pasterka dla dzieci. 21.00 - dodatkowa pasterka. 24.00 - tradycyjna pasterka.

25.12.2018 - I i II dzień świąt jak w niedzielę.

26.12.2018 - 15.00 - rodzinne kolędowanie.

27.12.2018 - czwartek - rozpoczęła się wizyta duszpasterska w parafii, tzw. kolęda i trwać będzie do 18.01.2019.

28.12.2018 - piątek - Święto Młodzianków.

10.00 - Msza św. w intencji dzieci ze specjalnym błogosławieństwem.

29.12.2018 - sobota - Siostra Salomea zaprasza Marianki na spotkanie opłatkowe do klasztoru sióstr na godz. 10.00.

31.12.2018 - poniedziałek 18.00 - Uroczysta Msza św. na zakończenie Starego Roku, a po niej nabożeństwo dziękczynno - błagalne.

01.01.2019 - wtorek - Uroczystość Św. Rodziny. Msze św. jak w niedzielę.

06.01.2019 - niedziela - Uroczystość Objawienia Pańskiego, a w naszym mieście kolejny Orszak Trzech Króli. Wymarsz sprzed kościoła o godz. 14.10. Nasza parafia idzie z królem Baltazarem. Przed kościołem były rozdawane korony. To piękne wydarzenie zaszczycił swą obecnością ks. bp Rudolf Pierskała, były też obecne władze miasta Kędzierzyna-Koźla.

12.01.2019 - sobota, o 17.00 odbył się koncert kolędowy utalentowanych muzyków z zespołu „Albo i Nie” ze Śląska.

13.01.2019 - niedziela - Dzień Fatimski w parafii. 17.30 - różaniec, 18.00 - Msza św.

10-16 i 19.01.2019 - była dodatkowa kolęda. Zapisy odbywały się w biurze.

19.01.2019 - sobota 18.00 - Msza św. z okazji imienin O. Mariusza, a po niej spotkanie w sali kominkowej przy kawie i ciastku.

20.01.2019 - niedziela - na wszystkich Mszach św. o. proboszcz przedstawił sprawozdanie roczne i pokolędowe. 11.30 - suma, uroczyste przyjęcie do grona ministrantów oraz odnowienie przyrzeczeń ministranckich, a na Mszy o 16.00, 18.00 i 20.00 gościł zespół ZBRUCZ z Tarnopola na Ukrainie.

21.01.2019 - poniedziałek - Dzień Babci i Dziadka. O godz. 10.00 z tej okazji Msza św. z kazaniem. Dzieci z przedszkola nr 11 zrobiły wszystkim niespodziankę, pokazując przedstawienie.

23.01.2019 - środa 19.00 - obowiązkowe spotkanie kandydatów do bierzmowania z rodzicami spoza terenu naszej parafii.

24.01.2019 - czwartek 19.00 - obowiązkowe spotkanie kandydatów do bierzmowania z rodzicami z terenu naszej parafii.

25.01.2019 - piątek 18.00 - O. Wiesław, Domowy Kościół, Oaza Rodzin zaprasza uczestników, przyjaciół, sympatyków i zainteresowanych na Mszę św., a po niej spotkanie w kawiarence.

27.01.2019 - niedziela - Gościmy w parafii Ojców z Prokury Misyjnej z Poznania. Ojcowie głoszą kazania na wszystkich Mszach. Na placu kościelnym zbierają datki na Misję. 17.00 w sali kominkowej odbył się Oplatek Przyjaciół Misji i sympatyków.

28.01.2019 - poniedziałek - przyjechało do parafii 20 skautów z Białegostoku i będą to ich rekolekcje do 30.01.2019. Rekolekcje te głosił im ojciec proboszcz. **Danuta Wójcik**

Sakrament Chrztu św. przyjęli Roczki Śluby Jubilaci	Informacje niedostępne na platformie internetowej – RODO <i>Miłość obojga chrześcijan, przeżywana w łączności z Chrystusem i z poddaniem Jego prawu, jest światłem dla domu rodzinnego i dla świata.</i>
Zmarli parafianie:	Od 21 października: Jadwiga Pawłowska, Angelika Adler Palacz, Mieczysław Grzesiuk, Janina Paraniak, Irena Smolij. W listopadzie: Zbigniew Mojzyk, Leon Opic, Teofila Mackiewicz. W grudniu: Urszula Stasiak, Jan Stolarek, Maria Grzywocz, Krystyna Gawlik, Cecylia Parcewicz, Andrzej Banaś, Elżbieta Sindera, Gerard Jochimczyk, Tadeusz Szczepański, Gerhard Reith, Edward Kamisiński. W styczniu: Elżbieta Rochowiak, Teresa Bielawska, Maria Walczyk, Ryszard Różański, Józef Fiedziuk, Katarzyna Miksiewicz. Do 10 lutego: Julia Kopeć, Bronisław Bator, Aniela Bobrowska <i>Módlmy się za wszystkich, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, aby Bóg pozwolił im oglądać swoje oblicze.</i>
Rzymskokatolicka Parafia św. Eugeniusza de Mazenod ul. Juliusza Ligonía 22, 47-224 Kędzierzyn-Koźle	Konto: Pekao S.A. 60 1240 1659 1111 0000 2595 0346
Parafia Misjonarzy Oblatów M.N. pw. św. Eugeniusza de Mazenod	Będziemy wdzięczni za wszelkie materiały od naszych Parafian. Redakcja jednak rezerwuje sobie prawo publikacji, redakcji i skrótów napływających tekstów. W sprawie publikacji kontakt z opiekunem redakcji, tel. 77-472-55-30. Adres Redakcji: Rzymskokatolicka Parafia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej pw. św. Eugeniusza de Mazenod, ul. Ligonía 22, 47-224 Kędzierzyn-Koźle; tel. parafialny: 77-483-58-06, e-mail: dobrzezejestesomi@interia.pl. Adres nowej strony internetowej: www.kedzierzyn-kozle.oblaci.pl Jesteśmy też na Facebooku: https://www.facebook.com/eugeniuszoblaci Redaktor naczelny: O. Krzysztof Jurewicz OMI; Sekretarz Redakcji: Stanisława Ścigacz (tel. 77-483-51-89), Opiekun redakcji: O. Mariusz Piasecki OMI. Redakcja: Marek Dziedzic, Dorota Grzesik, Halina Ozga, Włodzimierz Podstawa, Andrzej Prochera, Ewa Siwak, Piotr Tesarowicz, Danuta Wójcik. Korekta: Dorota Grzesik.

Nasza parafia – statystyki

Uczestnictwo we Mszy świętej niedzielnej

Rok	Msza św.	Ilość Komunii św.
2008	4445	1551
2010	4137	1549
2011	3046	1506
2012	3647	1328
2013	3239	1449
2014	3103	1385
2015	3178	1235
2016	3008	1215
2017	3178	1080
2018	3000	1068

Przyjmowanie kołody

Rok	Ilość rodzin
2011	3376
2012	3256
2013	3295
2014	3214
2015	3165
2016	3062
2017	2932
2018	2891
2019	2850

Pogrzeby:

2008	124
2009	120
2010	121
2011	132
2012	114
2013	108
2014	110
2015	141
2016	118
2017	103
2018	120

Śluby:

2008	47
2009	36
2010	34
2011	24
2012	25
2013	24
2014	29
2015	21
2016	31
2017	18
2018	27

Chrzty:

2008	111
2009	83
2010	91
2011	84
2012	81
2013	59
2014	87
2015	75
2016	90
2017	86
2018	103

I Komunia św.:

2008	96
2009	119
2010	102
2011	96
2012	109
2013	117
2014	139
2015	86
2016	117
2017	134
2018	116

Bierzmowanie:

2008	76
2009	110
2010	84
2011	85
2012	106
2013	98
2014	70
2015	81
2016	71
2017	77
2018	78